

[Justitsministeren.]

neskers gøren og laden. Det, som det ærede medlem her har gjort gældende, kan ikke være velovervejet.

Det ærede medlem gjorde en ganske interessant bemærkning om, at der tidligere fandtes store jurister. Det er jeg enig med det ærede medlem i, og jeg er såmænd heller ikke uenig i, at der ikke er så mange af dem nu, i hvert fald ikke procentvis, for der er så frygtelig mange jurister efterhånden; men der er mange, som ikke er jurister, kun cand. jur.er.

Det ærede medlem var også betænkelig ved dispensationsbestemmelsen. Derom må jeg sige, at denne dispensationsbeføjelse jo er tillagt politiet. Jeg tror dog ikke, at der, hvis lovforslaget gennemføres i denne form, bliver noget stort behov for dispensationer, og under alle omstændigheder vil jeg tilstræbe, at dispensationer meddeles efter ensartede retningslinjer.

Jeg forstod, at det ærede medlem fru Marie Antoinette von Lowzow var mere velvilligt indstillet over for lovforslaget end det ærede medlem hr. Vagn Bro. Det ærede medlem nævnte specielt spørgsmålet om flytning af store bededag; det blev også nævnt af de ærede medlemmer hr. Albertsen og hr. O. Mathiasen. Da det drejer sig om en kirkelig helligdag, tror jeg ikke dette spørgsmål skal rejses af justitsministeriet; jeg tror heller ikke, det skal rejses af kirkeministeriet; det bør vel rejses af kirken.

Det ærede medlem hr. Aage Fogh beklagede for så vidt, at biskopperne var blevet spurgt, og jeg forstod på det ærede medlem, at han var ramt af lidt af den samme brandesianisme, som jeg har fundet hos Middelbart Venstreblad. Jeg synes alligevel, det tjener et fornuftigt politisk formål at spørge biskopperne som repræsentanter for kirken og det kirkelige liv. Jeg regner med, at biskoppernes udtalelser — idet et overvejende flertal af dem har kunnet tiltræde lovforslaget — vil være i stand til at påvirke opfattelsen hos dele af folketingets medlemmer og måske også virke beroligende på den offentlighed, der kunne blive opskræmt af dette lovforslag, selv om det ikke er så radikalt, som jeg kunne have ønsket.

Til det ærede medlem hr. O. Mathiasen vil jeg gerne sige, at det var interessant,

hvad det ærede medlem nævnte med den enevældige konge, der talte faderligt formanende til sine undersætter og gav udtryk for ønsket om, at de ville føle sig tilskyndet til at handle i overensstemmelse med hans religiøse ønske. Jeg tror ikke, det ærede medlem skal lægge så afgørende vægt på den venlige form, den enevældige konge gav sin henvendelse til folket, for jeg vil tro, at hvis den faderlige formaning ikke havde virket, var tugtens ris meget nær ved; derfor tror jeg ikke, det var så afgørende.

Jeg var glad for at høre det ærede medlem sige om et lovforslag, som jeg har fremsat — og jeg venter ikke i resten af min levetid at høre det sagt fra et medlem af socialistisk folkeparti — at det er nogenlunde rimeligt og frisinde; jeg gentager: rimeligt og frisinde. Jeg er ved at revne af vigtighed!

Det ærede medlem hr. Bækgaard vil jeg gerne spørge, om det ikke var en lidt flot bemærkning at gøre om forslaget, at det er forslag til en forlystelseslov. Lovforslagets hensigt kan ses af bestemmelsen i § 1. Det ærede medlems besynderlige bemærkning om omsen, og at vi nu opfordrer til større forbrug, skal jeg lade ligge. Hvis det ærede medlem nøje overvejer det ændringsforslag, han formulerede, og sammenligner det med lovforslagets § 2, stk. 1, vil han komme til det resultat, at hans ændringsforslag — bortset fra at skærtordsag er indføjjet — er en forringelse i forhold til det lovforslag, der foreligger her.

Må jeg gøre opmærksom på, at Humanistisk Samfund ikke repræsenterer forlystelsesindustrien.

Afsluttende vil jeg sige, at for mig står det sådan, at dette lovforslag er udtryk for et stykke saneringsarbejde på et område, hvor det er nødvendigt at skabe klarhed.

Kirkeministeren (Bodil Koch): Det, der kalder mig op, er den vending, som det ærede medlem hr. Vagn Bro brugte, at vi havde en statskirke. Det synes jeg ikke rigtig jeg kan sidde overhørig. Jeg havde for så vidt nok tænkt mig, at måske det subtile problem folkekirke eller statskirke ville komme til debat, og jeg har derfor taget den formulering af, hvad en folkekirke er, med herind, den formulering, som allerede ved grundlovsforhandlingerne i 1849 blev formet